

[Bente Juncker]

demokratiet, at jeg håber da, de står ved de meldinger, som hr. Lykkesoft har givet i pressen, nemlig at nu går man ind for et fradrag, for ellers må vi da sandelig ringe over til Taiwan og få ham hjem.

For hvilken gang vi har fremsat forslaget, ved jeg ikke. Det var fru Elisabeth Arnold, der spurgte. Første gang var det i hvert fald, før vi fik indført edb herinde, og det har været fremme mange gange senere. Jeg tror, det er på 19. år, vi har det her forslag, og hvis nu det bliver vedtaget fra 1994, så er det 20-års-jubilæum.

Det, der undrer mig, er, at de samme partier, der altid taler om, at nu skal vi have reelle arbejdspladser, nu skal vi have gang i beskæftigelsen – det er SF og Det Radikale Venstre – de siger nej til det her. De beregninger, vi har set, og som sikkert kommer til Skatteudvalget, beregninger fra Håndværksrådet, viser, at dette forslag kan give reelle arbejdspladser.

Hvorfor så lave en masse eksotiske ordninger som forliget i maj 1992, som ikke giver nogen reelle arbejdspladser? Dér forstår jeg ikke helt logikken. Logikken er, at man har en religion imod et fradrag, og hvis et fradrag giver nogle arbejdspladser, så skal man ikke have noget fradrag. Det er svært at se logikken hos de partier i det her spørgsmål. Vi er overbevist om, at dette forslag giver reelle arbejdspladser. Vi er også helt overbevist om, at det giver nogle arbejdspladser, der er vedvarende. Og vi tror, at noget af alt det sorte arbejde, som bliver udført i øjeblikket, noget af alt det gør det selv-arbejde, som er pligtarbejde hver eneste lørdag-søndag, når man har hus eller fritidshus, vil blive reduceret betydeligt ved, at vi får et fradrag.

Jeg synes også, at tilskudsordningen har været en succes, den viste vejen, der kom 4.000 flere i arbejde, det var pænt, det var flot, og jeg vil gerne sige, at når vi skal have dette fradrag, så er det da de ting og de begrænsninger, som vi lagde ind i tilskudsordningen, nemlig de vedligeholdelsesarbejder, som vi diskuterede dér, der skal overgå til en fradragsordning.

Det er klart, som skatteministeren sagde, at det er ikke swimmingpools, og hvad ved jeg, der skal bygges, det er ikke luksusting. Det lå der jo heller ikke i tilskudsordningen, det pillede vi ud, og vi kan sagtens bruge samme metode i teknikken på dette forslag. Jeg er som sagt glad for, at regeringen støtter forslaget.

Så bliver jeg altså nødt til at sige til skatteministeren, der tvivler på, at der skal være fradrag for materialer, at det måske kun er lønudgiften, der skal være fradrag for. Jeg har opgørelser fra Håndværksrådet, der siger, at ved en mands reparations- og vedligeholdelsesarbejde bruger man en halv mands arbejdskraft til de varer, man bruger til reparationen. Det er da også en slags arbejdsplads, og det bliver da til noget, og derfor tror jeg, det er værdifuldt, at man siger, at det både er materialer og lønudgift, og at man kan trække op til 20.000 kr. fra. Det giver mindst bøvl.

Så var Socialdemokratiet inde på en stor begrænsning i det her forslag, men da blev jeg så glad, da hr. Stavad gik på talerstolen og ligesom bekræftede det, det handler om. Det handler ikke om, at CD får vedtaget det her forslag, det vil jeg gerne sige. Det handler helt præcist om, at vi får skabt nogle varige arbejdspladser, får lavet noget beskæftigelse med nogle arbejdspladser, vi kan være bekendt, og ikke nogle, jeg sagde vist før eksotiske ordninger, som vi lavede i maj måned 1992, og som helt katastrofalt er kørt galt i sommerens løb, og der er ikke kommet nogen i arbejde.

Det kan vi ikke være bekendt, og vi bliver altså nødt til at gøre lidt vold på os selv, og det håber jeg også Socialdemokratiet vil gøre til sidst, og jeg er glad for den opfordring, som hr. Stavad kom med, til at vi sætter os sammen og drøfter noget teknik, drøfter, hvornår det skal starte. Det er også i orden for vores vedkommende. Vi havde gerne set, det var nu fra den første, fra 1. januar 1993, men kan det være fra den 1. januar 1994, så gør det ikke noget for vores vedkommende, så har forslaget ligget i 20 år, og så kan vi holde et lille jubilæum i den anledning i Skatteudvalget.

Fremskridtspartiets ordfører siger, at man skal regulere standardfradraget. Jo, det kunne man nok sige, det skulle måske reguleres, men så bliver jeg altså nødt til at spørge: Hvilke arbejdspladser skaber det? Det skaber i hvert tilfælde ingen arbejdspladser. I værste fald skaffer det nul arbejdspladser. Jeg er enig i, at kunne vi få reguleret standardfradraget også oveni, så er det da fint for boligejerne, men det, der er målet, er, at vi skal gå ud og finde nogle arbejdspladser, og vi skal oprette nogle, og så nytter det altså ikke noget, at man regulerer et